

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 1 (36)

JAAN/VEEB 2002

Aleksander Prikk :

loe ka lk.3

Elu nagu pikk kooliaeg...

Kui Tallinna Reaalkooli välisusest sisse tulla, siis esimene, kes teid vastu võtab, on mees, kes seisab valvelaual taga ja vaatab, et keegi, kes siia kooli ei kuulu, ka siia lihtsalt niisama sisse marssida ei saaks. Tegelikult seda kõike teadsin ma juba varem, kuid asi, mida ma enne ei teadnud, oli see, et kogu tema elu on olnud väga tihedalt kooliga seotud. Ja nüüd sai Aleksander Prikk seitsmekümne viie aastaseks.

Kogu Prikkide suguvõsa on olnud kas õpetajad või köstrid, niisiis polegi midagi

kooli läks Aleksander Prikk aasta võrra varem kui sel ajal muidu kombeks - 7-aastaselt. Neli klassi läbi, astus ta Haapsalu Gümnaasiumi, mille lõpetas 1945. aastal.

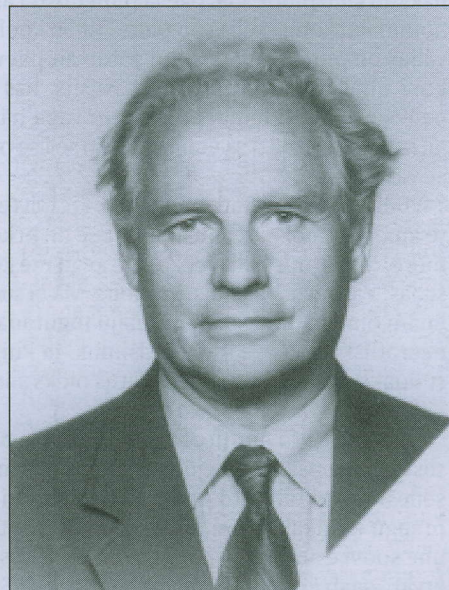
Kui ka ülikool läbi sai, ei lastud teda veel õpetaja ametisse, vaid määrati riiklikuks treeneriks. Kuna riiklikke treenereid oli ainult kolm, siis tuli tegeleda ka muude spordialadega peale oma eriala, milleks Aleksander Prikil olid suusatamine ja laskmine. Nii et tegemist oli tal palju. Sõite oli selles ametis väga palju - peaaegu kümme aastat pidevalt lennus. Viimasest aastast riikliku treenerina veetis ta peaaegu poole väljaspool Eestit ja siis proua ütleski, et ehk aitab...

Meie kooli tuli Aleksander Prikk "asendusõpetajaks" ja on siiani jäänud pea 42 aastaks. Ja kui temalt nüüd küsida, kauaks veel, siis vastab ta lihtsalt: „Selle aasta ikka kindlasti veel.”

Selle aja jooksul on meie koolis palju muutunud, kui Aleksander Prikk veel õpetaja oli. Asi, mis talle kohe meelde tuleb, on see, et enam ei ole sport nii populaarne kui siis kui tema veel õpetaja oli: võistlusi olevat vähem ja ka õpetajad ei võta enam õpilastega mõõtu spordivõistlustel. Kuid kui talle pakutaks uuesti õpetaja tööd, siis seda ta vastu ei võtaks - kehalise õpetaja peab ikka noor olema, jaksama poistega võidu joosta ja jõudma mängida.

Sporti on Aleksander Prikk alati tähtsaks pidanud. Seda tõestab kasvõi see, et ta pole elus kordagi haige olnud, korra on käeluu katki olnud, aga seegi sellepärast, et spordi-päeval sõitis poiss kelguga maha. Veel praegugi on ta igahommikuseks esmaseks tegevuseks võimlemine. Ju see ongi nii hea tervise saladus.

Enda kõige paremaks omaduseks peab ta oma veenmisoskust: „Kui oli ikka midagi tarvis teha või kuhugi minna, siis sai

ikka ära räägitud” Vahel ta küll teeb kurja häält ka, kuid ega see veel tähenda, et ta kuri oleks. Ja ega lastega saavatki teistmoodi kui heaga ja kui neile pidevalt mingi eesmärk ette seada: „Kõigeks peab stiimul olema - siis on, mille poole püüelda.”

Kõik Aleksander Priki kursusekaaslased on juba ammu tegutsemise lõpetanud. Kui nad aga kokku saavad, siis ikka küsitakse, et kuule, kas sul on midagi viga või ... Aga elu peab ju tihe olema, ei maksa kunagi norutada!!!

Intervjueeris ja koostas: Mari-Liis Suurorg

Kindlasti on praegustel reaalikatel Prikest palju eeskujuks võtta ja on ju kõigil parem hommikul kooli tulla, kui uksele tervitab sõbralik, oma kooli inimene, mitte mõni liikumatu näoga turvamees!

Igatahes soovib Reaali Poiss ja ka terve kool õpetaja Priki palju õnne sünnipäevaks ning jõudu ja jaksu edaspidiseks!

lk 2 - Õllejumal taas oma arvamust jagamas

lk 3 - Vilistlaste päev ja teatrist!

lk 4 - pisut Reaali minevikust ja olevikust

lk 5 - Eksperiment: RP testis abiturientide teadmisi ja toimu-vast terrorist realistide elus

lk 6 - looming, luule eri

lk 7 -Väike Maja

Lk 8 - kõik naljaks!

imestada, kui ka Aleksander Prikk selle elukutse valis.

Ta sündis Haapsalu lähedal Lääne-Võnnu koolimajas klassiruumi kõrval. Ka

flashid

*9. ja 10. veebruaril on Tartus väitluse karikavõistluste teine etapp, kuhu ka meie kooli võist-konnad kohale jalutavad (sõida-vad). Loodame, et läheb hästi.

*7. märtsil külastab Reaali gümnaasiumiosa jälle teatrit. Nii palju on teada, et seekord Viljandi Ugala

teatri etendust

*8. märtsil on taas Kesklinna kunitari valimised, neid korraldab eelmise aasta võitja, 11 b Lili Madissoon

*varsti on toimumas ka kauaoodatud suusapäev, mis on esialgu planeeritud veebruari lõppu. Eks

näib, mis ilmast saab.

*1. märts peaks olema ka see kuupäev, kui toimub selle aasta viimane Omaloominuõhtu. Nagu alati Marcus Brutuse, Raca, Janci ja Co. poolt..kõik on oodatud!

*lisaks on toimumas veel muidki huvitavaid asju, hoidke silmad lahti!

arvame..

Kulla Reaali rahvas...

Pühapäev. Kell on 15.04. Vähe alles. Vaatan aknast välja. Õues hämar dub. Aga kell on vähe. Pühapäev on üks kahest päevast nädalas, mil saab näha päevalgust. Aga täna magasin selle võimaluse maha. Kahju. Homme hakkab jälle pihta. Viis päeva pimedust. Lähen hommikul kooli - väljas on pime. Tulen koolist - väljas on pime. Vahepeal on sõltuvalt päevast kuni üheksa tundi pimedust. Niisiis, kas ma peaksin nüüd ütlema, et kõik on väga hästi? Ei, täna ma ei hakka valetama. Võtsin sellise otsuse vastu.

Võib-olla te mõistate mu muret. Ei - ma tean - te kindlasti mõistate mu muret. See on ju kõigi mure. Mure, mis käib veel pikka aega me kõigi sabas. Väsimus. Väsimus. Väsimus. Ma ei suuda enam oma näolihaseidki niipalju liigutada, et naeratust näole tekitada. Väsimus. Ja kui ma suudaksingi, siis kas see naeratus oleks siiras? Ei? Ja? Aga võib-olla siiski?

Nüüd siis jutu juurde. Kui keegi tähele pani, siis eelmine osa oli sisesejuhatuse. Aga noh - mitte sellest ma ei tahtnud praegu rääkida. Kui ma praegu kuldka kinni püüaks ja saaksin talle ühe soovi esitada, siis...mis see oleks? Kes ära arvab, saab kohe kümme punkti. Noh...? Selle arvate nüüd kindlasti ära. SUVE TAHAN. KOHE. Aga punktide olete ikka ilma, sest kuldka pole olemas. Lihtsalt ei ole. Oehhh.

Kell on 15.21. Vaatan aknast välja. Jah, tõesti vaatan jälle aknast välja. Masendav. Masendav. Masendav. Kõik puud on nii nukralt raagus. Ei, mitte kuused. Kuused on ju igihaljad. Aga kased näiteks. Ja siis veel põõsad ja hekid aia ääres. Tahan näha rohelust. Tahan, et päike paistaks. Tahan, et taevas oleks pilvitu. Tahan, et võiksin sallid, käpikud ja joped kappi paremaid aegu ootama saata. Tahan näha inimeste nägudel naeratust. Siirast naeratust. Tahan. Tahan. Aga vot ei saa. Sest kuldka ei ole.

Kes on kõiges süüdi? Miks ma tunnen jaanuaris kevadväsimust? Miks ma nii palju vingun? Ei tohi. Ei tohi. Kas ma mitte ise ei öelnud, et kõigesse tuleb suhtuda positiivselt? Et igas asjas on mingi hea külg? Seda küll. Ja ma ei taha nendele õnnelikele, kel äkki ei olegi mingit väsimust peal, seda põhjendamatult tekitada. Aga kui ma kirjutan lehte juhtkirja, siis ma kirjutan täpselt sedasi nagu ma asju näen. Ja antud hetkel on pilt selline. Ju ma ei ole siis selleks piisavalt tugev, et teile valetades rääkida kuidas kõik on korras ja hea. Ja juhul kui keegi märkas, siis mõtte andis edasi kolm sõna.

„carpe diem ehk tõlkes: joo, kuni veel on, mida juua“

Niederhöffer

Kahtesid peaks kõigil, kes neid soovisid, juba piisavalt kogutud olema. Ma siis neid teile uueks aastaks ei soovi. Alustage aga uut aastat ikka uue hooga nagu alati, ehkki mul näiteks kipub see uus hoog iga aastaga aina väiksemaks jääma (mis parata, loomulik kadu).

Soovin kõigile, kes vaheajal keemiat õppisid (vist paar inimest) ja kõigile, kes vaheajal keemiat tarvitasid (ülejäänud inimesed), head uut aastat. Täitugu kõik teie soovid jne. bla-bla-bla.

Kallid õpetajad, meie mentorid! Mida mina teile (teilt) soovin, on raske ühte lausesse kirja panna. Ühesõnaga, mind isiklikult häiris eelmisel aastal mitmete õpetajate püüd õpikut sõna-sõnalt läbi võtta. Miks meil siis üldse tunde on vaja? Ma parema meelega magaks kodus. Paari õpetaja puhul võib täheldada ka üsna ebapiisavaid teadmisi (loe: lauslollust).

niizama siin, taas targutamas...

Ei, seekord ei ole mõtet vinguda õpetajate kallal. Uuel aastal uue hooga on enamus maha rahunenud ja nokitsevad nüüd omaette. Ei olegi vaja õpilasi õiendamiseks tüüdata. Ja pealegi, viimasel ajal on nii mõnigi õpetaja avaldanud oma arvamust ja toetanud õpilasi rohkem kui tavaliselt ja mis saaks mul selle vastu olla? Tore, kui keegi „vanem“ su eest seisab. Aga see selleks. Selle asemel on uuel aastal uue hooga pannud mind mõtlema tõsiasi, et mõned muud inimesed koolis on äärmiselt tüüdnud. Peale muude tegelaste, keda ma parem mainima ei hakka (ma tõesti ei taha vangi sattuda), on ka kaasõpilased mind mõtlikuks muutnud. Kõigepealt küsimus õpetajatele: kas teid tõesti ei häiri, kui mõni õpilane igas tunnis muudkui pärib ja pärib, ilma et endal midagi erilist tarka öelda oleks? Mind ausalt öeldes häirib küll. Jube nõme ju, kui mu und segab naaberpingis istuv entusiast, kes karjub kogu aeg küsimustele vastuseid, mis muuseas on ka valed. Siinkohal panengi tegelikult õpilastele südamele: kui teil ikka midagi öelda ei

OLETAME, et teil on bioloogiaõpetaja, kes ei oska vastata, kas me saaksime elada, kui aju ei töötaks või ta ei mõista lihtsat energiabilansi valemit, millest meie, õpilased, peaksime aru saama. Niisiis, head uut, meile kasulikku aastat!

Head uut aastat sullegi, postipapa! Ma ikka mõtlen, et küll on tore, et on olemas leht, kus oma arvamust avaldada. Ehk saaks uuel aastal veidi rohkem arutlust ja veidi vähem väitlust. Loodan, et eelmiste lehenumbrite ja aastanumbri on ennast ammendanud ka teemad poistekoolist ja spordikoolist. Aga ma olen rahul.

Ning kulla President, soovin ka sulle hääd uut aastat, ehkki sul on Reaali väimust veidi vale arusaam. Millalgi kirjutati Reaali Poisis ka suurest summast rahast, mis meie lastelaste jaoks sihtkapitali on pandud. Äkki saaks väikese summa eest koolile pinksilaua osta? Ei? Aa, seda ma arvasingi.

Õllejumal

ole, olge vait, võtke eeskujul uimastelt kaasõpilastelt, kes magavad enamus ajast ja ärkavad vaid siis, kui tõesti vaja on...muuseas, olen suht kindel, et ka õpetajatel on parem, kui nad kuulevad klassist ühe õige vastuse, mitte kümme valet. See oli esimene asi mu hingel. Teine on aga see, et uuel aastal uue hooga on koolis hakanud puhuma ka uued tuuled. Abiturium (ja ka mõned ühe-teistkümnendikud, mina kaasa arvatud) hakkavad riigieksameiks valmistuma. Kümnes klass on maha rahunemas, aga enamus kooli on nagu niisama hulluks minemas, lollitatakse, joostakse ringi nagu väikesed lapsed. Seda kõike on lausa rõõm vaadata, sest miks peakski seda kõike nii tõsiselt võtma? Mina igatahes kavatsen edasi lollitada, naerda ja lõbutseda nii kaua kui võimalik, sest küll selleks muresemiseks aega jääb, elu ju alles ees. Nautigem noorust!

niizama

**Reaali Poiss avaldab
kaastunnet direktor Gunnar
Polmale tema abikaasa
Ann Polma
surma puhul**

Reaali Poiss Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 1 (36) jaan/veebr 2002

kujundaja ja toimetaja
tähtis inimene
rahamajandaja

catlyn kirna
lili madisson
nele tamme

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta.
Reaali Poisi e-mail reaaliipoiss@hotmail.ee

õpetajate sünnipäevad

Thea Turulinn	10. veebr.
Imbi Henno	1. märts
Oleg Kravtsenko	1. märts
Liisa-Kai Pihlak	1. märts
Jaak Saukas	5. märts
Eve Karp	6. märts
Eller Elgi	13. märts

Kui te otsite iidolit...

...ei tule teil teda kaugelt otsida. Ta ütleb teile ise igal hommikul: "Tere".

Nimelt reedel, 18. detsembril kell neli peale lõunat toimus meie koolimaja õpetajate toas üks üritus, mida antud noor ajakirjanik siinkohal kirjeldab.

Põhjus, miks suurem osa teist selle toimumisest tõenäoliselt suurt midagi ei teadnud, on see, et üritus oli korraldatud enamjaolt õpetajate jaoks ja meie armsa presidendiga sarnaneva ekspedagoogi ja tereütleja - Aleksander Priki - auks. Nimelt sai onu just seitsekümmend viis aastat vanaks.

Ürituse planeeritud algusajaks oli kell 16.00. Siiski hakkas see meeldiva traditsiooni kohaselt peale mõned minutid hiljem härra Polma kõnega, mille käigus ta tunnistas, et pole enam noor ja et härra Prikk pole veel sugugi vana. Sellele järgnesid lilled ja õnnitlused halli pea, hinge heaolu ja tohutute elusaavutuste teemal. Sel-

lest, et selle mehe elulugu on tõesti huvitav, sai antud väljaande esindaja teada sünnipäevalapse enda kõnest, mis sellele järgnes. Kes täpsemalt teada tahab, küsigu härra Priki ise, sest enne saab maailmast trükimust otsa, kui selle mehe teod üles loetletud saavad. Muide, oma kõnepidamisvajaduse vabandas ta välja sellega, et kes see teda ikka paremini tunneb kui mitte tema ise.

Siis valati välja šampanja, millest ainus alaealine ruumis pidi mitu korda ära ütlema. Õhtu jätkuski meeldiva koosviibimisega võileibade ja kringli seltsis. Vaatamata sellele, et tagasihoidlik lehekas üritas kõigest väest tapeedi tooni omandada, pandi teda ikkagi tähele ja söödeti sisse (mitte et talle ei oleks see meeldinud) üks iseäranis maitsev singileib. Komplimendid kokale.

Lõpuks tahaks antud sünnimuse tunnistaja avaldada teile ühe saladuse: Prikil on "teredest" kõrin.

Maris Meissaar

Vilistlasjutt

Kas kellelgi õnnestus möödunud laupäeva õhtul koolimajast mööda sõita või kõnida või muul moel patseerida? Mis te seal nägite? Nägite parklatäit uhkeid autosid ja sama palju veel koolimaja ette tihedalt kokku surutud, koolimaja ees suitsetavaid inimesi, tulevaid ja minevaid taksokolonne? Mina nägin ja mul õnnestus ka koolimajja sisse piiluda, et lähemalt antud üritusega tutvuda.

Milllega siis tegemist oli? Toimus iga-aastane lõpetanute kokkutulemine ning vanade aegade meenutamine - vilistlaste päev. Olgugi, et ma pole veel vilistlane ja siiani pole veel kindel, kas ma selleks ka kunagi saan, oli mul kerge sisse pääseda, sest ukse juures olid minu klassivennad ja vilistlaste seaski oli tuttavaid nägusid.

Seespool võis näha koolimaja sellisena, nagu valdav enamus meist teda vist iga päev näha tahtsime. Kõigil oli lõbus, inimesed tatsasid õlletopside või kangema kraamiga täidetud anumate ja rahulolevate nägudega ringi ning meenutasid seda, kuidas kunagi ühe või teise nurga peale seda või teist pättust oli tehtud ja kuidas Hiieaas selle eest karmilt noomis. Võeti ette ka kunagised "keenjused" ja paluti neil miljonite piires arvutada.

"AAANDRES TAALTSH!" hüüdis üks värske vilistlane suure vaimustusega, kui ta oli õlletopsi maha pillanud ja oma kunagist õpetajat näinud. Pidurid olid maas. Ega õpetajatelgi nukram olnud vaid kõige vanemate aastakäikude vilistlased tundusid täiesti karsked olema. Eks neil õpetas vana kool ja kunagised põhimõtted on hästi küljäänud.

Positiivsest kõrvale põigates võiks mainida seda, et natuke halva maigu jättis üritu-

sele see, et vilistlane pidi peole tulles arvestama ka mingisuguse rahakuluga. Õlu maksis 15 krooni ning viinapits (4cl vist) 8 krooni. Samuti pidi maksma sissepääsu eest. Parkimine oli õnneks tasuta. Eks muidugi ole koolilgi seatud oma piirangud, mille ületamiseks lihtsalt pole küllaldast majanduslikku võimsust, kuid mingil moel peaks edaspidi minu arvates seda asja natuke paremini organiseerima. Vähemalt sissepääs võiks kõigil vilistlastel olla vaba. Oleks lihtsalt parema õhkkonnaga kogu see üritus.

Osa klassiruumi oli konverteeritud väikesteks baarideks, kust koolilõpetanu sai omale meelepärast keelekastet ja närimist muretseda. See on hea. Auditooriumis oli korraldatud kena meelelahutus - seal näidati Reaaliteemalisi filme. Kokku näidati minu jõudsin viimase vaatamisele. Plaanitud ansambli polnud, muusika tuli plaatide pealt, mis jättis tantsupõranda kahjuks suhteliselt tühjaks.

Korralduse poole pealt võib ka rahule jääda. Erilisi apsakaide polnud, kuigi ühte väikest vahejuhtumit juhtusin ka ise pealt nägema. Nimelt oli garderoobist tegelev toimikond vist hetkeks selge mõistuse kaotanud ja numbrid ning nende vastavad üleriidedjalatsid sassi ajanud, mis tekitas ühele lahku-da soovivale daamile ebameeldivusi, millest ta ka varmselt teendindavat personali teavitas. Õnneks lahendati see olukord üsna kiiresti ning skandaali sellest ei tekkinud.

Järgjekordne Vilistlastepäev on möödas ning kõik on rahul. Koolimaja on terve, kaebusi pole hiljem laekunud, õpetajatel ja korraldajatel on närvid korras, õppetöö on taastunud ja klassiruumid taas baarinurkadest õpperuumideks muudetud.

Paul Keres

Elust Reaalis

Kuhu? Teatrisse?

Veebruari lõppu on planeeritud üks väikene kultuuriüritus. Taas toimub iga-aastane teatrikülastus. Sellest ühepäevasest üritusest võtavad osa nagu ikka vaid keskkooli õpilased. Üle-eelmisel aastal käidi Tartus "Sõda ja rahu" vaatamas, eelmisel aastal Pärnus "Taevariiki" vaatamas. Selleks aastaks on planeeritud külaskäik Tartusse, Vanemuise teatrisse, etendusele "Kirsiaed". Õpilaste arvates oli üle-eelmisel aastal nähtud etendus "Sõda ja rahu" täiesti mõttetu, sest see oli pikk ning igav, tagaridades tegeldi tukkumisega, äärtes räägiti juttu ning mõned õpilased lahkusid teatrist pärast esimest vaheaega. Eelmisel aastal üritati viga parandada ning valiti välja väga noortepärane etendus, mis suuremale osale õpilastele meeldis. Kuid siinkohal võiks ära mainida, et seekord oli märgata üleüldist pettumust õpetajate hulgas.

Mis ootab meid ees sellel aastal? Ühel vahetunnil küsitlesin ma ettejuhtunud keskkooli õpilasi, et teada saada, milline on arvamus selle aasta teatrisse mineku kohta. Selgus, et väljasõitu ootavad peaaegu kõik, sest tegemist on ju ikkagi koolivaba päevaga. Enamusele meeldis, et minek on Tartusse, vaid vähesed avaldasid arvamust, et seekord võiks ju külastada hoopis Viljandi või näiteks Rakvere teatrit. Etenduse kohta oli aga erinevaid arvamusi. Paljud arvasid, et tegemist võib olla igava etendusega. Mõned teadsid aga raudkindlalt väita, et hullemat etendust enam pole ning teatasid, et parema meelega ei tuleks nad üldse kaasa. Küsitlusest selgus ka, et enamik kümnendikest kuulsid sellisest üritusest esmakordselt, kuid suhtusid sellesse kohe väga positiivselt. Ka etenduse valiku kohta ei olnud neil pretensioone.

Usun, et selline traditsiooniliseks kujunev iga-aastane teatrikülastus on siiski tore, sest see annab natuke vaheldust igapäevasesse ja rutiinsesse kooliellu!

Karin Kukk

Start 2002

Teame-teame, väitlusest on lehes liiga palju, aga on põhjust üht-teist mainida. Nimelt oli 26. jaanuar see päev, kui toimus väitlejate turniir START, kus osales ka kaks verinoort meie kooli meskonda.

Neil ei läinud sugugi halvasti. Reaal 2, koosseisus Maris Meissaar, Kristi Grisakov ja Eliis Salm (kõik 10 b), võitis tervelt kaks vooru kolmest ja Reaal 1 (Jaanus Veskla, 10b, Indrek Tallo, 11b, Mikk Luiga, 10 c) võitis ühe kohtumise. Nende esimese turniiri kohta äärmiselt hea saavutus.

Catlyn Kirna

rea(a)list

Kui Reaali rahvas lahti sai...

Kustkohast ta oma nime sai, seda ei tea keegi. Millal ta tekkis, jääb samuti saladuseks. Kuid ometi oli ta aastaid lahutamatu osa meie koolist. Ta polnud küll midagi, millega Reaalkoolil uhkustada sobiks, pigem ikka põlatud ja häbiväärne "urgas", aga siiski on nüüd, kui teda enam ei ole, temast ikka natuke kahju.

Seda, kui palju poisse ja tüdrukuid seal esimest korda sigaretisuitsu proovisid või SAKU kirjaga pudelist kesvamärjukest mekkisid, ei oska küll keegi öelda. Veelgi aukartustäratavam on suitsukonide hulk, mis sinna nende aastate jooksul kogunes. Asjaosalised vast mäletavad veel üht suurt prügiauku, mis lõpuks nendega peaaegu ääreni täitus. Samuti oli Punanurgal ka oma "vähekindlustatud inimene," kes kõik tühjad klaaspudelid rahaks tegi. Punanurk oli justkui iseseisev elukeskkond, kus kõik asjad olid kindlalt paigas...

Pedagoogidele ta ei meeldinud, aga ega nad midagi kardinaalselt ka ette ei võtnud. Koolis ikka vahel öeldi, et ah need on ju need punanurga poisid ja eks see oli kõigile teada, kes seal käisid ja mis nad seal tegid. Vahel tuli ka mõni märkus või isegi käskkiri, kuid ega need pisasjad siis kedagi häirunud, pigem ikka suhtuti mõistvalt.

Mäletan, et kui kunagi ammu hallil ajal saabus müügile uudne toode nimega SAKU Ice, siis tekkis punanurka paras pudelite lasu. Neid oli juba nii palju, et nad ei mahtunud ühes reas aknalauale ära. Seepärast saadetigi Jänes kooli, et ta kuskilt mõne lauajupi otsiks, mida siis oleks hea riulina kasutada. Läks natuke aega mööda ning Jänes saabuski, naeratus näol, koolist tagasi, käes laua-

jupp, mille tööõpetuse õpetaja talle lahkelt eraldanud oli...

Teine, ja vist isegi tähtsaim Punanurgaga seotud asutus oli kohvik Wallas. See oli omamoodi VIP-ide pärusmaa. Tatikad plätserdasid mudas, samal ajal kui gümnaasistid kohvikulauas kohvi jõid ja kohupiimakooki nosisid ning peenemaid sigarette suitsetasid. Kõige tänuväärsem oli Wallase juures aga see, et sealt sai ühe krooniga lahtist suitsu osta. Ainus takistus selle juures oli sobiva vanuse puudumine ning ikka tuli keegi väheke vanem suitsu järele saata...

Punanurga lahutamatuks osaks olid ka graffitid, mis tema seintele paari viimase aasta jooksul tekkisid. Kui esialgu oli keegi musta markeriga seinale kirjutanud teate sisuga: "Luisul p***e nagu tangiaku," siis ühel hommikul ootas meid ees tõeline üllatus. Eelmise öö jooksul olid Punanurka tekkinud täiesti tõsiseltvõetavad graffitid.

Meie arvates vähemalt. Ja küll me siis arutasime, et kes need küll teinud on ning kõik ikka seletasid, et tegu on just nimelt nende tuttavate tuttavatega. Kuid peale seda juhtus selline lugu, et keegi leidis kuskilt pooltäis punase aerosoolvärvi ning peale seda said mitu poissi koolis kirjutada seletuskirju teemal "Miks ma värviga seinu sodin", sest tegu oli üsnagi räigete seisukohtadega, mis nendele seintele kanti...

Punanurgal oli tähtis koht ka College rahva õrritamiseks. Sellal, kui nemad koolis vangis istusid ning akende peal unistavate pilkudega ümbrust jälgisid, möllasid Reaallikad Punanurgas ja õrritasid naaberkooli õpilasi, kuidas oskasid – alustades nägude tegemisest ja lõpetades lorilauludega. Kuid ega sellest suuremat vaenu süündinud, College' st saime endale ka mõned sõbrad nagu Ellu ja teised...

Punanurk oli ka väga tähtis kohtumiskohaks, seal võis alati kedagi kohata ning seejärel edasi liikuda mõnda teise surematusse kohta nagu Time Out või Ehitus või siis lihtsalt "Punases" tõllerdada. Oli siis suvi või talv, hommik või õhtu – Punanurgas leidis ikka keegi, kes su mured ära kuulas, vajadusel raha laenas või mõne hea ideega välja tuli. Punanurgas peeti sünnipäevi, võeti vastu uut aastat, tähistati kooli lõppu...

Eks ta üks paras patupesa oli, aga siiski oli ta osake meie noorusest. Ilma temata oleks paljud asjad hoopis teisiti, nii mõnedki teod oleks jäänud tegemata ning nii mõnedki sõbrad olemata. Ja vaieldamatult oli ta Tallinna kõige kuulsam suitsunurk, teda näidati paaril korral ka televisioonis ning mitme teise kooli sarnased asutused said omale nime just tema järgi. Kuid tänasel päeval on kahjuks mälestus temast vaikselt unustusehõlma vajumas. Vaid asjaosalised ise võivad veel ühtteist meenutada, kuid juba kasvab peale uus põlvkond Realiste, kes pole Punanurgast kuulnudki. Aga siiski - ajad muutuvad, kuid mälestus Punanurgast ei kustu kunagi!

Realist

RP maninib veel seda, et punanurga asemel on nüüd Mauruse Pubi, mida te ka ülalt pildilt näete.

Olümpiaadid

Seoses taas toimuvate olümpiaadidega teeme ühe tagasisaate eelmistesse aastatesse ja toome ära ka selle aasta olümpiaadikalendar. Praeguseks on toimunud juba peaaegu kõik koolivoorud ja paar piirkondlikku vooru. Siin ära toodud andmed on pärit lehekylgedelt: www.tln.edu.ee, www.ttkool.ut.ee ja haridusamet.tln.edu.ee.

Nii, ja siit nad nüüd tulevad:

Keemia: Imre Treufeldt, Sander Sõnajalg
Matemaatika: Jaanus Sepp, Sander Sõnajalg

Füüsika: Jaanus Sepp, Sander Sõnajalg, Lili Madisson, Jaen Saul, Allan Puusepp, Gustav Kalm, Pent Ploompuu, Ülari Kalamees
Informaatika: Lauri Nõmme, Jaanus Sepp, Marko Alas, Ekke Vasli

Geograafia: Lauri Aasmets
Vaieldamatult ootame sama häid tulemusi ka sellel aastal ja eeldatavasti need tulevad ka. Selle aasta olümpiaadide ajad ka veel: 2. veebruar informaatikaolümpiaadi

piiaadi piirkonnavoore

2. veebruar bioloogiaolümpiaadi piirkonnavoore

9. veebruar keemiaolümpiaadi piirkonnavoore

16. veebruar ajaloo-olümpiaadi piirkonnavoore

23. veebruar füüsikaolümpiaadi piirkonnavoore

2. märts geograafiaolümpiaadi piirkonnavoore

2. märts majandusolümpiaadi piirkonnavoore (võistkondlik)

Mida abituurium teab...

Peagi on käes kevad, abituurium on kooli lõpetamas. Kuna Reaalkooli lõpetanu peaks olema pädev igas valdkonnas, otsustas Reaali Poiss kontrollida, kui palju on mees põhikooli materjalist.

Küsimused matemaatika ($1+1=2$) ja emakeele ("Anu ajas kanad aiast välja") vallas oleksid olnud kohatult lihtsad. Niisiis uurisime abituuriumi teadmisi aines, milles on kõige enam keerulisi mõisteid – geograafia. Küsimused on võetud seitsmenda klassi geograafiaõpikust.

Kuigi üldine tase on kõrge, leidis ka teemasid, mille puhul kergitasid meie suurimad ja targimad (eeskujud noorematele) üllatunult kulme ("Mina küll ei ole midagi sellist õppinud!!!").

Mida meie 12. klass kõige vähem teadis? Mõned näited: Mis on mandrilava? Levinuim vastus – MISASJA?! Veel pakuti, et see on maa ise; laamad; see, mis pärast jää minekut järgi jäi; lava, kus mandrid põrkavad. Õpikust leiame, et mandrilava on maailmameere põhja rannäärne ala (sügavusel 0–200 m).

Kumb Ameerika osa on üleval pool?

"Põhja-Ameerika loomulikult!" pakkusid enamik küsitlenuid. Tegelikult ei ole kumbki osa ÜLEVAL, üks on põhja ja teine lõuna pool.

Samuti valmistas raskusi polaarjoonte ja pöörjoonte eristamine (ja identifitseerimine). Näiteks pakuti, et neid jooni eristab erinev koht gloobusel, samuti "whatta f*ck". Üks geograaf arvas isegi, et need jooned on omavahel risti.

Üllatav küll, kuid enamik ei olnud kuulnudki mõistest vahevöö - pakuti, et see on ekvaator, püksirihm või looduvöönd – ainult üksikud teadsid, et oodatud vastus on: maakera tuuma ja maakoore vaheline kiht.

Eelnevast võib jääda mulje, et lõpuklassi õpilaste teadmiste hulk geograafia vallas on üpris piiratud. Esmamuljet ei tasu uskuda, sest kõikidele teistele küsimustele vastasid meie kooli vanimad täiesti õigesti. Tublid! Igatahes soovitab Reaali Poiss enne ülikooli astumist põhikooli-aegsed raamatud veel korra läbi sirvida, sest kunagi ei tea, mis küsimustele vastama peab...

Silvia Viidik

Reaali Poissil konkurents!

Oi, oi, oi! Skandaalid on vallutamas Reaali ruume, ka reaaliveim on varsti omadega jamas. Ja ka Reaali Poiss on asjaga seotud, seda küll minimaalselt. See oli aastake tagasi, kui me lehe raames tegutses rühmitus/punt/mis iganes, mille nimeks oli Hermafrodiit. Koosnes see kolmest tegelasest: Energiline Vulistaja, Härglev Põristaja ja Lustlik Kröbistaja. Tegutsesid nad siin, mis tegutsesid, aga alates sellest kooliaastast on nad nüüd omaette. Ja juba üllitisega hakkama saanud. Reaali Poissil sündis palju mitte-oodatud konkurents. See oli liitainete päeval, kui kahtlased abiturientid müütsid koridoris mingit veel kahtlasemat väljaannet. Tegu oli

Hermafrodiitlaste omanimelise loominguuga. Ja sealt see kõik alguse sai... Reaali Poissil konkurent astus kannatuste rajale. Nimelt on selle väljaandes (eba)õiglaselt juhitud tähelepanu erinevatele asjadele siin koolis, näiteks partidele... ja kuna pardid on eraklikud (kuid kurjad) loomad, ähvardab nüüd Herma kohtukirves. Siiski peab mainima, et vaatamata sellele, et peale partide mainiti väljaandes nii mõndagi muud asja (kaasa arvatud Reaali Poissi), ei ole keegi teine niivõrd ärritunud, ehk siis ei olegi viga hermas..... Nujah, igatahes, on meil nüüd koolis kaks lehte ja kogu moos, eks näis, mis linnud siit veel loomaeda viiakse...

Catlyn Kirna

Terror Reaalkoolis

15. jaanuaril toimus teise tunni lõpus kõigi evakueerumine koolimajast. Põhjus oli üks lihtne telefonikõne õpetajate tuppähele, et meie koolis on pomm.

Kõik saadeti koolist ära, suuremat paanikat ei tekkinud ning õppetöö jätkus kell 12.

Jalutades mööda linnatänavaid kohtas iga paarikümne meetri tagant jälle reaalka - meid on päris palju! Pommiähvardaja rikkus meie kõigi, nii õpilaste kui ka õpetajate, hommiku ära. Ta, oma heaolu nimel, "raiskas" ära pool teisipäevast koolipäeva. Äärmiselt tüütu oli muuseas mööda tänavaid jalutada või siis näiteks

trolli või bussiga koju sõita lihtsalt selleks, et siis hiljem kooli tagasi tulla. Kuid, nagu arvata oligi, kõik tunnid tehakse järgi – ega neid olegi palju, aga mõni koolipäev võib venida selle tõttu väga pikaks.

Sellel, mis toimus, puudub igasugune mõte – lihtsalt ajaraiskamine. Kui mõni kontrolltöö lükkuski edasi, siis ära see ikkagi ei jäänud.

Ei pääse ka kurikael karistusest. Juhtumi lahendamine on antud pommirühma uurijate kätte. Seni on ähvardajad kätte saadud ning seegi juhtum on nüüdsest kriminaalasi. Pommiähvardajat ootab trahv kuni 10 000 Eesti krooni.

Kuid lõpp hea, kõik hea. Meie äsja renoveeritud koolimaja jäi terveks ning keegi kannatada ei saanud.

Anne Rand

uudised

Meie oma Versace`d...

Oli 18. jaanuar ja ilus talveõhtu, kui meie aulas toimus keskastme moeshow.

Kõik klassid küll ei osalenud, kuid kes seda agaralt tegid, olid küll ülitublid.

Kõik olid meeletult vaeva näinud. Enamik riideid, mida modellid kandsid, olid kas ise õmmeldud, või siis vähemalt ise kokku kombineeritud.

Meeldivaks üllatuseks oli üks kuues klass. Kui muidu on moeshowl esinejate seas ülekaal tüdrukute poolel, siis nemad olid oma etteastesse kaasanud ka poisid, kes muide oma ülesandega suurepäraselt hakkama said. Peale selle, et poisid ja tüdrukud olid armsad, olid ka nende kantavad riided väga originaalsed. Muidugi tegid ka teised kuuendikud tublit tööd.

Kõrgel tasemel show vaadatud, oli võimalus veidi tantsu vihtudada, enne kui zürri oma tulemused teatavaks tegi. Zürriisse kuulus kaks meie kooli õpetajat, kolm õpilast ja liskaks veel üks külaline Haapsalust.

Veidi aja pärast oligi see kõigi osavõtjate jaoks ärev hetk käes. Kes siis ikka läheb meie kooli ülelinnalsele võistlusele esindama? Teist-kolmandat kohta jagasid 8b ja 7a. 8b oli oma huvitava kollektsiooni peale vist päris mitu rulli hõbepaberit raisanud (garderoobi prügikast oli tühje rulle täis). Kuuldavasti olid kostüümid ka just enne etendust valminud.

Kui 8b-l kulus palju hõbepaberit, siis 7a-l kulus palju küünlaid. Nende kollektsioon ja esitus olid teistest veidi erinevad. Tuled kustutati ja publiku seas valitses täielik vaikus. Igal modellil oli käes kord roos, siis jälle küünal või säraküünal. Kui tüdrukud said oma tualetid näidatud, ei olnud enam täielikku vaikust, sest siis hakkas tegutsema nende meeshääln *fanclub*.

Kogu õhtu tähtedeks olid 7b tüdrukud ja kaks poissi. Just nemad on need, kes lähevad meie kooli edasi esindama. Kleidid olid neil mahedates roosakates toonides. Selle kollektsiooni juures mängis suurt rolli ka "jame pael", millest oli kõikidele kleitidele tehtud armsad kaunistused. Seni kuni tüdrukud laval olid, valvasid neid kaks ülikondades turva-poissi. Usun, et just isepäraste kleitide, turvalisuse ja kindlasti õhtu parima liikumise pärast valitigi just nemad seda tiitlit kandma.

Kui kõik moodne läbi, sai jälle tantsu vihtuda ja seda kohe päris lõpuni välja. Oli breigipoisid ja muidu rahvast.

PS: tervitusi piletipoistele...

Anni ja Mari Rohtla

luuleloomingu

Kiili nägin unes

Aknaluaual külmas ma
lauluviise kuuln kajana
olen kodus, puhkab ilm
ees mul särab unes ilm
päike taandumas on ees
lumi lubab silmad vees
mulle vaid jääda külaliseks
vaimu sõbraks igaveseks
et ka tolmuteedel suvel
poleks asu hinges murel.

Ozwald

kõnnin üle valge lume
vaikus ümberringi
kisub palgilt rõõsa jume
usun kuulvat hingi

laulmas kõrgel puude ladvus
hangedes ja taevas
seal kus rooman võikas valus
kuhu hüüan vaevas

uitvad noodid tasapisi
mõtetesse poevad
märkamatu salamisi
unistusi loevad

nähtamatu käsi vormib
lumest valged tiivad
mis inglisäril igavesti
ööst mind läbi viivad

Annõun

Istuda siin,
Olen mõelnud kunagi.
Vaadata tähti taevas,
Langevat mõndagi.

Praegu olen olekus,
Mis on hea,
Ma tahan midagi,
Midagi head.

Hämar lambivalgus mu toas,
See teeb mu nukraks
Ma tahaksin 'valgust',
Kasvõi natuke võtaks sellest.

Üritan mõelda millegile heale,
Kuid suudan mõelda vaid,
Ühele.

TauntZ

Ulmeliste sugemetega luuletus Jõuluheadusest

Sellel aastal jõuluaal
kaugel kus Afgaanimaa
ei vist sõida põdrasaan.
Sest et sealne õhuruum
liigest pommitusest kuum.
Seal mis teind Osama, Bush
on ju üks suur sigadus.

Kaugel põhjas on üks maa,
elab seal ka Jõulutaat.
Temagi nüüd seda teab,
asjalood ei ole head.
Muutub Vana murelikuks,
oma valget habet kitkub.
Kurbus talle peale tikub,
kutsub kokku päkapikud.
Ütleb: „Asjalood on pahad,
ei nii jõulud tulla taha.
Mis nüüd küll on teha vaja –
üks Pätt istub Valges Majas,
teise asukohta ma
hoopis ei tea arvata.“
Arutavad päkapikud –
ei ka neile pähe tiku
ühtki sellist mõtet head,
mida tegema nad peaks.
Kuid siis Taadil mõte tärkab,
äkki justkui unest ärkab.
Kähku plaani valmis keedab,
päkapikud teele saadab.

Ja siis sünnib Jõuluime
ühel ööl, kui kõik on pime.
Taevast langeb alla lumi
kauem kui vaid hommikuni.
Valgeks saab Afgaanimaa,
väljub koopast Osama
Bush tal käe siis ulatab,
vanad sõbrad lepivad.
Täitus Jõuluvana plaan –
Jõulurahu saabus Maal!

Ouroboros

The Thruth.

Have you ever felt it
The on-going pain
Your head is aching
You can't use your brain
There's nothing left
Just pain and misery
No more lies here
Just the truth and ME!

niizama

Reaali Poiss ootab väsimatult realistide oma-
loomingu aadressil: reaaliipoiss@hotmail.ee

...

"kunsti"ajalugu
varaerootika
kõrgerootika
hiliserootika
porno on eksootika

puhka rahus pakun sulle
soodsat pehmet võimalust
kiisu kiisu hüppa sülele
sain uued karutüksid just

mu pea lõhub
lõhub nagu kirves puid
mu pea lõhub
nagu kukkond oleks kuid
mu pea lõhub
sest püüdsin laua alla
juua puid

RAID

Ma tapan ainult
majas ja aias
jah, mina, Raid
kuulus putuk-maiais

Võta mind sa ostja
mul hea ja võimas koostis
tapsin tuhat kärbest
hoobilt Põhja-Rootsis

Jäta mind meelde
mu nimi on Raid
putuka tapmis
SPECIAL FIRST AID

Pets

Väga harva
vastu karva
käivad mulle
koduloomad
Pinda käivad
sidad näivad
siis kui õlle
ära joovad

kõikide ülemiste autor: mrgz

Tali

Tähti nähes sinitaeval
hiilib udu lume taustal
külvab jäätund kujutat,
et saaks näha oodatut -
mõttes, unes, äsja käinud,
mida keegi pole näinud,
vaid on kuulnud, vaielnd.

Ozwald

RADA

Pimedus. Vaikus. Rahu.
Ma kõnnin ja lõppu ei näe.
On pimedusel kustuvad meeled
ja vaikusel painavad käed.

Rahu on minus ja minuga.
On rahul vaigistav hing.
Kõnnin ja tunnen, et kõigel
on võim ja määramatu hind.

On elu see rada, mille serval
kasvamas suured ideed.
Pimedus. Vaikus. Rahu.
Kuidas kiill kajastuvad seal need?

Rada - vahel rohtunud, siis paljas.
Kus peitub see tasakaal?
Tasakaal - see peitubki minus.
Kui veab, siis leian ta.

Ma kõnnin ja kõnnin ja kõnnin.
Ma kõnnin ja lõppu ei näe.
Pimedus. Vaikus. Rahu.
Ongi mu tasakaal.

hellway

PILVED

Kõnnin valgetel pilvedel.
Valguse poole.
Trambin jalge alla vatti.

Kõnnin valgetel pilvedel.
Unistuse poole.
Tõstan kõrgemale latti.

Kõnnin valgetel pilvedel.
Õnne poole.
Tõstan üles oma käed.

Kukun valgetelt pilvedelt.
Maa peale.
Jäävad vallutamata need mäed.

hellway

You and Me

It'll take me a minute
To understand
What you are thinking
What's in your head
It'll take me forever
To realize
What I am feeling
Deep there inside
I thought it was easy
To know what I want
It used to be so
But those days are gone
Now I don't even know
Whether I am still me
Or am I already you
Could you tell me the truth
'cause you seem to know me
Best of all
So why don't you tell me
What's going on

niizama

ROOSA!!!!!!!

Roosa tigu

Käes on selle aasta tigude võiduajamise finaali. Kõige suuremad esikoha konkurendid on tigu Roosa 38 ja tigu Murdoc, samuti 38 punktiga. Ülejäänud finaalis olevad teod on Masterix (34 punktiga) ja Viiselton (33 punkti), kellegil kummalgi pole eriti võimalik võita aasta Kuldse Teo spordiauhinda.

Praegu on kõik finalistid oma tiimi baasis, kus neid valmis seatakse (vähendatakse nende liimi kogust, et nad kiiremini liiguksid).

Nüüd on kõik sõitjad rajal...Läks! Kohe alguses tõmbab Murdoc teistest ette, aga Roosa on tast vaid pool millimeetrit maas! Aga Murdoc tegi vea, mis võib maksta talle koha: nimelt lasi ta Roosa sisekurvi! Ja juba ongi Roosa tast pool millimeetrit ees ja vahe suureneb! Aga nyd avastati tähtis fakt: Roosa liigub 10 mm tunnis! Läbida on jäänud veel 16 mm...

Üpris mitme tunni pärast...Ja Roosa võitis Murdocit ühe sekundiga! Roosa tegi uue rajarekordi: 10 tundi! Roosa oli võitnud aasta sportlase karia! Ta oli teeninud ka hea puhkuse! Tema eluunistus oli saanud tõeks! Ja, õnnepisarad silmis, lahkus ta rajalt!

Karl Tarvas

Roosa siga

Ükskord läks roosa siga rändama. Aga sõi teiste maisipõllul ennast nii paksuks, et plahvatas. Pärast, kui ta toibus, leidis ta enda seest augu, otse selja peal. Perenaise poeg, kes seda nägi, tõi ta tuppa ja mõtles, mis temaga peale hakata. Hiljem tuli talle mõte, et võiks selle roosa sea sees raha hoida ja seale meeldis raha palju rohkem, kui maisipõld ja sellest ajast peale ongi selline rahakassa.

Mathias Liias

Roosa auto seiklus

Elas kord roosa auto, kes oli juba kaheaastane. Auto omanik tahtis uut autot ja ajas roosa auto minema. Roosa auto seikles läbi linna, kus tõstuk ta üles tõstis ja vanglasse viis. Seal ta sai sõbrad Audi ja Honda, kellega ta tahtis põgeneda ja põgeneski. Nad olid seigelnud nädal aega, kui Hondal sai bensiini otsa Audil oli kõige rohkem bensiini, ta sidus Hondale kõie külge ja vedas ta bensiinijaama. Nad panid paagi täis, aga raha neil polnud. Bensiinijaama omanik tahtis siis neid autosid osta. Pärast olid nad kõik päris ja omanik sõitis iga auto- ga ühe päeva. See oli roosa auto seiklus.

Magnus Säde

nende tööde autorid on IIIa ja IIIb klassist

väikesed

Roosa pantri seiklused

Elas kord lilla panter. Ta nägi viirastusi. Kord, kui ta hommikust sõi, nägi ta, kuidas UFOlaev maandus naabri majas. Panther läks asja uurima. Ta jõudis naabri majja ja nägi, kuidas roosad UFO-d seal pidu pidasid. Ta sai aru, et ta ei näe viirastusi ja ta ei näinudki viirastusi. Siis võtsid UFO-d pantri kinni ja panidki ta laeva ning tegid temaga katseid: esimene katse oli selline, et kas ta on liha söönud; teine katse oli selline, et kas ta on rohtu söönud ja kolmandas katses nad vaid värvisid lilla pantri roosaks. UFO-d saatsid roosa pantri koju ja roosa panter elas oma elupäevad roosalt lõpuni.

Sander Hermet

Roosa panter

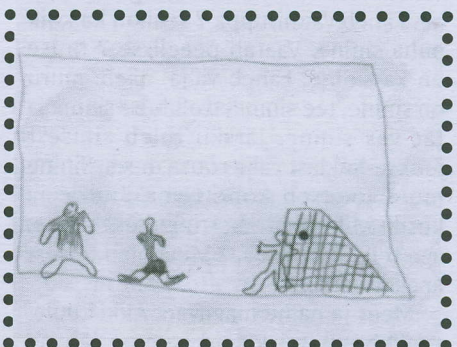
Elas kord üks roosa panter. Ta elas dzunglis. Teised loomad narrisid teda, sest ta oli roosat värvi. Panther oli kurb, sest tal ei olnud ühtegi sõpra. Ühel päeval läks ta metsa. Ta märkas ühte ahvi, kelle jahimees oli kinni võtnud. Ta hüppas jahimehe pikali ning päästis ahvi. Ahv küsis: "Mida sa vastutasuks tahad?" Panther vastas: "Sa võid mu sõbraks hakata." Ahv oli nõus. Nii nad olid koos veel kaua aega ja panter sai sõpra veel juurdegi.

Peep Rinne

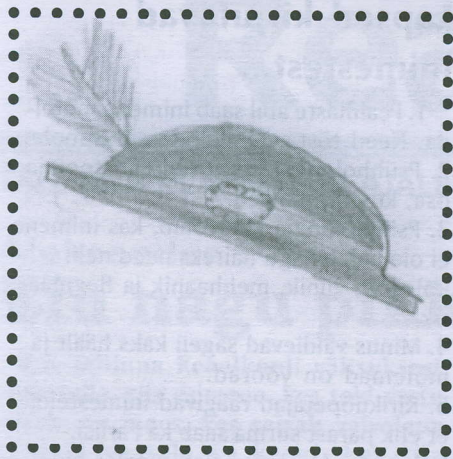
Roosa kübar

Ühel noorel parunipreilil oli väga ilus roosa kübar. Selle kinkis talle sünnipäevaks ristiema. Kübaral olid peal suled ja sinine pael. Ükskord läks parunipreili mere äärde jalutama. Tõusis tugev tuul ja viis kübara mere poole. Parunipreili ei jõudnud oma pika kleidiga kübarale järele joosta. Parunipreili oli väga kurb ja kartis, et tuul viib kübara vette. Aga tema koer Deimy jooksis ja tõi kübara tagasi. Parunipreili oli väga õnnelik, sest tema roosa kübar oli ilus ja terve.

Teele Tali

Erkki Tuul

Teele Tali

Roosa koer

Ühes tavalises linnas ühel tavalisel tänaval oli päris tavaline maja. Seal elas päris tavaline naine koos päris tavalise koeraga. Kord läks naine ujuma ja võttis koera kaasa, alguses naine jalutas koeraga. Sel ajal, kui naine jalutas, tuli randa üks mees, kellel oli roosa koer. Siis läks naine ujuma, ka mees läks ujuma. Sel ajal, kui mees ja naine ujusid, hakkasid koerad jooksuma ja vahetasid kohad ära nii, et naise koer läks mehe rätiku ja koti juurde ja mehe koer naise asjade juurde. Lõpuks läks naine riiete juurde ja avastas, et koer oli värvi muutnud. Ta ei uskund oma silmi ja viskas silmadele vett peale, aga koer ei muutnud värvi tagasi. Lõpuks läks naine koeraga koju. Pikapeale harjus naine koeraga ja koer naisega. Nüüd peaks algus olema selline: ühes tavalises linnas ühel tavalisel tänaval ühes päris tavalises majas elas päris tavaline naine koos ebatavalise koeraga.

Kert Pitsepp

Roosa palli seiklused

Elas kord üks poiss, kelle nimi oli Kalev. Kalevi lemmiktegevus oli jalgpall. Ta tahtis nii väga saada endale palli.

Oli just laupäeva keskpäev, kui Kalev oli koos oma perega sisseoste tegemas, kui äkki ütles isa: "Kas sa ei tahaks omale palli?" Muidugi oli Kalev kohe nõus ja nad läksid palli ostma. Aga kahjuks oli ainult roosa pall alles. Kalev küll puikles vastu, aga see osteti ära.

Kalev läks koju ja viskas palli kapinurka ja Kalev ei tahtnudki seda näha. Aga mõne aja pärast kuulis Kalev kapist hääli - see oli roosa pall. Kalev ise ei uskunud, aga lõpuks ütles pall: "Pallide peaminister saatis mind sind aitama. Ma aitan sul saada heaks jalgpalluriks." Nad mängisid ja harjutasid. Kuu aja pärast toimus koolis jalgpallimats, Kalev võttis sealt ka osa. Ja roosa pall aitas teda muidugi. Vastased juhtisid 2:1, aga siis lõi Kalev koos roosa palliga kaks väravat ja nad võitsid 3:2. Ja sellepärast said Kalev ja Roosa pall suurteks sõpradeks.

Erkki Tuul

naljakas

Mida siis õpetatakse...

"See võib kole tunduda aga kui ülikooli lähete antakse kindad kätte ja jänku ka ja kas teed või ei tee"E.Otsman

"Reaalkoolis on tõesti tugevad traditsioonid" Ottson selle peale, et Sander jälle hilines

"Ei saa öelda, et see kähkukas just on" Otsman

"Joovad inimesed aga neid jookse, milles pole alkoholi" Otsman

"Mis tegur teeb pahandust?" Ottson

"Eeeee...." Hr. Pever

"Helli, pane tähele, mis me räägime, ja ära mängi tunni ajal linnade põhjalaskmist" Kaisa Linno, selle peale, kui Catlyn ja Helli olid terve tunni häälekalt laevade pommitamist mänginud

"Mina teen suuska, ehk mina suusatan. ...nii,kuidas te nüüd ütlete, et mina teen ujumist?" Otsman

"Ega me ei ole siis kõik nüüd 100protsendilised kõvakettad" Otsman

"Noh, teeme nüüd siis väikese pausi, muidu te veel annate otsad siin õpetaja grammatiliste harjutuste peale" Otsman

"Kui ma ütlesin, et tulema on tähenduses minema, siis mõnel võttis ikka juhtme kokku küll" Otsman

"Mul on sihuks hobuse kan-natus, aga kui see katkeb.. siis on kohe pauk lahti!" Mals

"Mida sa tal paned, kui sul on tasakaalus?" Ermann

"Kus kumm on" Soovik

"Kusikud" Linno, taaskord oma õpilaste kohta

ABSURD # 3

·Mees ärkab, vaatab ümberringi: tuba on sinine, voodi on sinine, lagi kah sinine. Läheb vannituppa ? seal on ka kõik puha sinine. Vaatab peeglisse ? ta ise on ka sinine. Läheb välja, näeb: muru on sinine, tee sinine, trollibuss sinine ja tae-vas sinine. Järsku tuleb sinisest juukse-lõiklast välja roosa mees. Sinine mees jookseb kohe tema juurde ja küsib: Miks on ümberringi kõik sinine, aga teie olete roosa? Mina olen teisest anekdoodist..

·Mees ja naine magavad. Äkki kuulevad köögis miskiseid samme lähvad kööki... .. piim läheb hapuks.

definitioone eluks...

panganina- rahaasutuse juhtiv töötaja

maanteepikendus- kraavi sõitnud sõiduki liikumistrajektoor

elupuu- puu, millel end puua üritanu raskuse all murdus oks

koerasaba- truu sulase jälgimiseks palgatud inimene

viinaköök- joomiseks enam kasutatav eluaseme ruum

happerünnak- täiesti kaine ja mitte mingisuguste joomamõtetega inimesele külla tulnud ohtra alkoholikogusega joodikud ,sooviga võtta koos viina väävelhape- suitsule tule andmise eest pakutav karakalonks

nööpauk- saarlase öeldud käsklus hobusele, kes on teda surmani ära tüüdanud

puuritants- vanglas korraldatav disko

viljakoristus- Edgar Savisaare üli-

joobnud abikaasa kõrvaldamine avalikust kohast

õlifilter- kõrgepalgalise traktoristi tööllevõtmiseks korraldatav konkurs

sünteesiline õli - maakas, kes joomiseks tarvitab odekolonni, aknooli j.n.e.

orgaaniline õli- samakat, koduveini, linnaseõlut, j.t. looduslikust toormest valmistatud alkohole tarvitav maakas

toiduõli- kaasaegne moonakas

kütteõli- katlakütja

kummilõdvik- kummiremonditööko-

jas töötav laisk inimene

hobuselakk- katusekorrusel asuv hobusetall

pakinöör- sond maoloputuse tegemiseks

pasknäär- (ropult öeldes) kesine aasta-

vahetus

põllukultuur- heina – viljakoristuse lõpul v.m.s. kohapeal peetav ees-

kavaga pidu

kellamees- kaebupunn

medikament- salakaubana keelatud ravimeid müüv politseinik

tagument- abipolitseinik

rattalaager- narkomaanide kokkutulek looduses

juustuvabrik- eriti suur ja täiuslik pediküüri töökoda

naerulind- eriti edev prostituut

peakapsas- joodikute seltskonna kõige joobnum liige

mäluma- eelmisest viinavõtukorrast täit ettekujutust looma

Lapsed kirjutavad inimestest...

1. Pealihaste abil saab inimene mötelda. Need tõstavad alalõuga ülespoole.
2. Psühholoogia uurib seda anatoomia osa, kus on mõtted.
3. Psühholoogia kontrollib, kas inimene ei ole haige nagu näiteks need neli: koleerik, viinik, mehhaanik ja flegmaatik.
4. Minus vaidlevad sageli kaks häält ja mõlemad on võõrad.
5. Kirikuõpetajad räägivad inimestele, et ehk pärast surma saab ka Pariisi.
6. Inimesed peaksid alati meeles pidama, et õnne ei ole jalaga segada. Inimene ise peab haarama saatusel kõrist.
7. Mina ei viska vaba aega tühja tuult tallama.
8. Halvad kombes asendused huvidega.
9. Beethoven kombineeris end haigeks. Ta oli muidu kurt ja pime, aga nooti kirjutas hästi.
10. Nüüd on ta majakavaht, ühtlasi plingib ja näitab laevadele teed.
11. On inimesi, kes on isegi vees sündinud. Ma ei saa aru, miks nad seda küll teevad.

Mitte kunagi ei ole inimene enam nii tark, kui peale koolilõpetamist!

10 asja, mida kinos teha

1. Kanna torukübarat.
2. Viska popkorni õhku ja karju. "Lumi..."
3. Tee "Uuuuuu...." kui näed kedagi suudlemas
4. Plaksuta kui mõni hea tegelane saab surma.
5. Karju üle saali: "Jätke mind rahule!!"
6. Reklaamide ajal karju: "Kas te ei saaks seda edasi kerida?"
7. Kui mõni paha tegelane hakkab tegema midagi ohtlikku, ütle "Vaata ette, mees!"
8. Ütle popkorni müüjale, et naiste WC-s uputab.
9. Karju kõvasti, mis filmis juhtuma hakkab.
10. Ütle kõrvalistujale, et sul on kõhulahtisus ja vaata talle silmi pilgutades otsa.

...ja sellega Reaali Poiss lõpetab oma hariva ja tulevikuks vaieldamatult vajaliku sõnaraamatu, aga kui kellegil on endal mõni selline kaval sõnastik välja pakkuda või on lihtsalt kodus midagi humoristlikku, oleks tore, kui te selle reaaliipoiss@hotmail.ee aadressil saadaksite! Samuti on oodatud kõik head naljad ja loomulikult õpetajate tsitaadid! Igatahes, juba ette tänades.. RP